

OBSAH

Úvodem	9
1 K některým metodologickým přístupům v základních pracích o pádu, zvl. slovanském	11
1.2 K pojedání pádového invariantu 1.3 Pád v transformační gramatice	
2 K relační povaze bezpředložkového pádu	14
3 O tzv. syntaktičnosti a sémantičnosti pádu	16
3.1 K pojedání syntaktické a nesyntaktické povahy pádu 3.2 Sémantická platnost tzv. pádů syntaktických 3.3 Syntaktický charakter tzv. pádů sémantických	
4 Konceptní a metodologické předpoklady strukturního popisu českého pádového systému	20
4.1 Konceptní rámec předkládané verze popisu českého pádového systému 4.2 Poj- my pád, pádové séma, pádový tvar aj. 4.3 O pojedání instrumentálové sémantiky	
5 Sémantická větná struktura a její místo v popisu pádových konstrukcí v češtině	22
5.1 Mikrostrukturální a makrostrukturální aspekt SVS 5.2 Závislostní pojedání SVS. Výpověď-otvorný vztah a jeho podstata 5.2.1 Výpověď-otvorné slovní druhy a tva- ry – sententy – jako dominanty FVS 5.2.2 Otázka predikátu jako výpověď-otvorného prostředku 5.3 Sententém, dominantní jednotka SVS 5.3.1 Sententém a sen- tent 5.3.2 Výpověď-otvornost v systému slovních druhů a jejich tvarů 5.3.3 FVS a SVS 5.4 Shrnutí o výpověď-otvorném vztahu 5.4.1 Vztah sententému a senten- tu 5.4.2 Sententém, sentent a větné vzorce 5.4.3 Sententém a výpověď-otvornost 5.4.4 Strukturotvorná funkce sententu 5.4.5 Sententém, intencie a obligatornost 5.5 Participanty SVS. Sémantémy a substantémy 5.5.1 Vymezení participantových významů 5.5.2 Participantová sémantika a popis pádů 5.5.3 Vztah sémantiky slovesné a participantů 5.5.4 K pojedání participantů v SVS 5.5.4.1 Participanty a „circumstanty“ 5.5.4.2 Interpolace participantu do struktury sententémového významu 5.5.4.3 Jazyková a denotativní sémantika participantu 5.5.5 K vyme- zení participantů v češtině 5.5.5.1 Klasifikace intenčních substantémů z hlediska agentivní účasti na ději 5.5.5.2 K sémantice jednotlivých participantů	
6 Sententémová intence jako primární uspořádávací substantémový princip	38
6.1 K některým koncepcím popisu centripetální potenciálnosti slovesa 6.1.1 Vět- něčlenský a intenční popis SVS 6.1.2 Obligatorní a fakultativní sémantémy a koncepce pádové sémantiky 6.1.3 Intence, valence, tranzitivita slovesa u růz- ných autorů 6.2 K pojedání sententémové intencie. Intenční typy uspořádávacích substantémových principů 6.2.1 Kognitivní konstanty situace a intenční parti- cipa-	

panty 6.2.2 Podstata intenční potence sententému 6.2.2.1 Pojmenovací a usou-vztažovací složka sententému 6.2.2.2 Rozlišení valenčních a nevalenčních, intenčních a neintenčních apod. participantů 6.2.2.3 Zákonitosti lexikální spojovatelnosti 6.2.2.3.1 Intence obligatorních participantů 6.2.2.3.2 Intence fakultativních participantů. Kritéria intenčnosti 6.2.2.4 Intence v inkorporovaných strukturách s elidovaným slovesem 6.2.2.5 Intence a dispoziční predikát 6.2.3 Intence a valence 6.2.4 Kvalitativní a kvantitativní aspekt sententémové intence 6.2.4.1 Sémantická analýza sententému 6.2.4.2 Relativizace sémantické analýzy k typu popisu jazyka 6.2.4.3 Paradigmatická a syntagmatická dekompozice sententémové sémantiky 6.2.4.4 Hloubka sémantické dekompozice. Analýza slovesných předpon 6.2.4.5 Různé přístupy k sémantické analýze, resp. využití diagnostických testů zjišťujících intenci či valenci participantu 6.2.4.6 Postupy při zjišťování sententémově intenčních participantů 6.2.4.7 Strukturace sémantiky ve větných komponentech 6.2.5 Relace uspořádanosti substantémů v SVS 6.2.6 Intenční typy USP 6.2.6.1 Agentivní uspořádávací substantémový princip 6.2.6.2 Lokalizační uspořádávací substantémový princip 6.2.6.3 Lokalistické východisko pádového popisu 6.2.6.3.1 Gnoseologický základ uspořádávací relační charakteristiky pádu 6.2.6.4 Příčina a důsledek, východisko a cíl jako argumenty uspořádávací relace 6.2.6.5 Kolize různých uspořádávacích substantémových principů v SVS 6.2.7 Uspořádávací funkce českých pádů 6.2.7.1 Uspořádávací funkce nominativu 6.2.7.2 Uspořádávací funkce akuzativu 6.2.7.3 Uspořádávací funkce genitivu 6.2.7.4 Uspořádávací funkce dativu 6.2.7.5 Uspořádávací funkce instrumentálu 6.2.8 Pád v SVS a v FVS a pádový tvar ve vztahu SVS a FVS 6.2.8.1 Větné syntakticko-sémantické funkce českých bezpředložkových pádů 6.2.8.2 Systém bezpředložkových pádů v češtině 6.2.9 Srovnání předkládané koncepce s popisem pádové sémantiky u Konečné a Kofenského 6.3 Sémantická dekompozice sententému a intence 6.3.1 Syntaktická relevance sémantických rysů sententému 6.3.2 Význam gramaticky relevantního kontextu pro popis pádu 6.3.3 Sémantická strukturace sententému a jeho participantů 6.3.3.1 Trojčlenná uspořádávací participantová schémata 6.3.3.2 Dvoučlenná uspořádávací participantová schémata 6.3.3.3 Inkorporované a paralelní sémantické rysy 6.3.3.4 Statut participantu v sémanticky blízkých konstrukcích 6.4 Neintenční typy uspořádávacích substantémových principů

7	Sémantické rysy syntakticky relevantní v neodvozených konstrukcích s českým bezpředložkovým instrumentálem	72
7.1	Sémantické rysy KAUZ 'způsobování', FÁZ 'fázovost', TRANS & LOK 'změna lokace', POS 'vlastní', INCOMM 'neprospeč', COMP 'srovnání'	
7.2	Syntaktická a morfologická relevance slovesných předpon	
7.3	Sémantická charakteristika instrumentálu v termínech sémantických rysů	
8	Typy uspořádávacích substantémových a sémantémových principů v konstrukcích s bezpředložkovým instrumentálem v češtině	76
9	Systémově integrované konstrukce s bezpředložkovým instrumentálem	78
9.1	Konstrukce systémově integrované sententémovou intencí	
9.1.1	Konstrukce se substantémem umístěným v pozici M a Z	
9.1.1.1	Slovesa typu <i>dát</i> KAUZ & (TRANS & LOK), KAUZ & (TRANS & POS)	
9.1.1.2	Pohybové typy KAUZ & (TRANS & LOK)	
9.1.1.2.1	Participant 'pohybující se objekt' s odstínem konfaktoru	
9.1.1.2.2	Participant 'pohybující se objekt' bez odstínu konfaktoru	
9.1.1.2.3	Participant 'prostředí'	
9.1.1.3	Rys KAUZ 'způsobování' a participant 'konfaktor'	
9.1.1.4	Rys KAUZ & (TRANS & PROPR) 'změna vlastnosti u sloves polosponových'	
9.1.1.5	Rys (IN)COMM '(ne)prospeč'	
9.1.1.5.1	Typ Petr	

plýtvá penězi 9.1.1.5.2 Typ *Šlechta pohrdala lidem* 9.1.1.5.3 Typ *Petr se holedbal svými úspěchy* 9.1.1.6 Rys COMP ‘komparace’ a participant ‘tertium comparationis’ 9.1.1.7 Rys FÁZ ‘fázovost’ a participant ‘konfaktor’ 9.1.2 Konstrukce se začátkově umístěným substantémem reprezentovaným I-tvarem 9.1.2.1 Opisné pasivum a participant ‘kauzátor’ 9.1.2.2 Tzv. podnícené pasivum 9.2 Konstrukce s jiným uspořádávacím substantémovým principem než intenčním 9.2.1 Uspořádávací sémantémový princip PARS-TOTUM 9.2.2 Uspořádávací sémantémový princip ‘směr determinace’ 9.2.2.1 Tzv. I způsobový 9.2.2.2 Tzv. I zřetelový

10 Instrumentálové konstrukce na přechodu mezi systémově integrovanými a neintegrovanými

107

10.1 Charakteristika přechodových konstrukcí 10.2 Konstrukce s predikativním instrumentálem. K chápání vztahů I pred a N pred 10.2.1 Vztah slovnědruhových obsazení verbonominálního predikátu 10.2.1.1 K chápání verbonominálního predikátu 10.2.1.2 Názory na statut N/I pred v starších i novějších pracích 10.2.1.2.1 Stálá n. přechodná vlastnost N/I pred 10.2.1.2.2 Časový příznak N/I pred 10.2.1.2.3 Aktuálnost predikace N/I pred 10.2.1.2.4 Logické vztahy a N/I pred 10.2.1.3 Názory významné pro relační koncepci I pred: Kopečný, Šmilauer, Potěbňá, Patoková 10.2.1.4 Relevance lexikální sémantiky predikativního substantiva 10.2.1.5 Spona a její varianty 10.2.2 Přispěvek k výkladu strukturní povahy I pred a N pred. Konotovaný I pred 10.2.2.1 Konotovaný převážně výlučný I pred 10.2.2.1.1 I pred u dativu zřetelového 10.2.2.1.2 I pred u predikativních relativ tantum 10.2.2.2 Sententémery relační a neralační 10.2.2.2.1 Sententémery relační a neralační chápáne 10.2.2.2.2 Tranzitivnost verbonominálního predikátu 10.2.2.2.3 Sententém koreprezentovaný I-tvarem jako relátor 10.2.3 I pred jako prostředek konotující relační charakter sententému 10.2.3.1 Srovnání relační charakteristiky I pred a N pred 10.2.4 Interpretace N pred a I pred jako systémové opozice 10.2.4.1 Místo I pred v systému českých bezpredložkových pádů 10.2.5 Reprezentace argumentových sémantémů v konstrukcích s I pred 10.2.5.1 Argumenty sententému koreprezentovaného adjektivem 10.2.5.2 Zadní argumenty relace s relačním sententémem koreprezentovaným I pred 10.2.5.2.1 Zřetelové určení a I pred 10.2.5.2.2 Rámcová predikativní substantiva 10.2.5.2.3 Postoj mluvčího a I pred 10.2.5.2.4 Jiná adv. určení a I pred 10.2.5.2.5 Další typy gramatického ztvárnění zadního argumentu relace s I pred 10.2.5.3 Struktury se skutečným i zdánlivým zájmenem TO ve funkci podmětu 10.2.5.3.1 Nominátorový deiktör TO JE 10.2.5.3.2 Nominátorový junktor JE/BYL TO 10.2.5.3.3 Věty s podmětovým TO a N/I pred 10.2.5.3.4 Pojmenovávací nominativ 10.3 Tzv. instrumentální příčiny

11 Instrumentálové konstrukce systémově neintegrované 136

12 K interpretaci uspořádávací relátorové sémantiky pádů s primárními předložkami 137

12.1 Problematika zkoumání konstrukcí s předložkovými pády 12.2 Dva typy primárních předložek podle relační přináležitosti 12.2.1 Předložky s relační sémantikou připisovanou jménu, s nímž se pojí 12.2.2 Předložky s relační sémantikou připisovanou jménu, s nímž se nepojí 12.3 Otázka vyjadřování protikladu směr – nesměr u předložek a předložkových pádů 12.4 Uspořádávací potenciál předložek. Předložky s I 12.5 České primární předložky 12.5.1 Předložky s G 12.5.2 Předložky s L 12.5.3 Předložky s A 12.5.4 Prostорově neusouvzařené předložky 12.6 Uspořádávací funkce pádů předložkových a bezpredložkových 12.7 Další distinkтивní rysy předložek 12.8 Sémantická platnost předložek

Odkazy	146
Summary	149
Excerpovaná literatura	156
Citovaná literatura	156
Zkratky a značky v textu a v citované literatuře	163
Věcný rejstřík	165